

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Έγγραφο συνόδου

A7-0192/2012

6.6.2012

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ για τα ύδατα, ενόψει της απαραίτητης, συνολικής προσέγγισης για την αντιμετώπιση των ευρωπαϊκών προκλήσεων στο ζήτημα των υδάτων (2011/2297(INI))

Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων

Εισηγητής: Richard Seeber

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ.....	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	17
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΈΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ...21	
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΝΑΦΟΡΩΝ	26
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	32

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ για τα ύδατα, ενόψει της απαραίτητης, συνολικής προσέγγισης για την αντιμετώπιση των ευρωπαϊκών προκλήσεων στο ζήτημα των υδάτων

(2011/2297 (INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων¹ (ΟΠΥ),
- έχοντας υπόψη την οδηγία 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση (οδηγία υπόγειων υδάτων)²,
- έχοντας υπόψη την οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³ (ΟΠΠΠ-EQSD),
- έχοντας υπόψη την οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1991 για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων⁴ (UWWTD),
- έχοντας υπόψη την οδηγία 91/676/ΕΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991 για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης⁵ (οδηγία για τα νιτρικά ιόντα),
- έχοντας υπόψη την οδηγία 2007/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2007 για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας⁶ (οδηγία για τις πλημμύρες),
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό 1107/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Οκτωβρίου 2009 σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση

¹ ΕΕ L 327, 22.12.2000, σ. 1.

² ΕΕ L 372, 27.12.2006, σ. 19.

³ ΕΕ L 348, 24.12.2008, σ. 84.

⁴ ΕΕ L 135, 30.5.1991, σ. 40.

⁵ ΕΕ L 375, 31.12.1991, σ. 1.

⁶ ΕΕ L 288, 6.11.2007, σ. 27.

του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/EK και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ¹ (κανονισμός REACH),

- έχοντας υπόψη την οδηγία 2009/128/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Οκτωβρίου 2009 σχετικά με τον καθορισμό πλαισίου κοινοτικής δράσης με σκοπό την επίτευξη ορθολογικής χρήσης των γεωργικών φαρμάκων,
- έχοντας υπόψη την οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας και την οδηγία 2009/147/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ης Νοεμβρίου 2009 για την προστασία των άγριων πτηνών,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. .../.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων,
- έχοντας υπόψη το επικείμενο «Σχέδιο για την προστασία των υδάτινων πόρων στην Ευρώπη» που θα υποβληθεί από την Επιτροπή,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο «Η ασφάλεια ζωής μας, το φυσικό μας κεφάλαιο: στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2020» (COM(2011)0244),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο «Χάρτης πορείας για μια αποδοτική, από πλευράς πόρων, Ευρώπη» (COM(2011)0571),
- έχοντας υπόψη την επικείμενη ευρωπαϊκή σύμπραξη καινοτομίας με θέμα το νερό,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 18ης Ιουλίου 2007 με τίτλο «Η αντιμετώπιση του προβλήματος της λειψυδρίας και της ξηρασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση» (COM(2007)0414),
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 15ης Μαρτίου 2012 σχετικά με το Παγκόσμιο Φόρουμ για το Νερό που θα συνέλθει στη Μασσαλία, 12-17 Μαρτίου 2012² και την πλατφόρμα λύσεων και δεσμεύσεων που εγκρίθηκε εκεί,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 9ης Οκτωβρίου 2008 σχετικά με την αντιμετώπιση του προβλήματος της λειψυδρίας και της ξηρασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση³,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 6ης Μαΐου 2010 σχετικά με τη Λευκή Βίβλο της Επιτροπής με τίτλο: «Η προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος: προς ένα ευρωπαϊκό

¹ ΕΕ L 396, 30.12.2006, σ. 1.

² Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2012)0091.

³ ΕΕ C 9Ε, 15.1.2010, σ. 33.

πλαίσιο δράσης»,

- έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας και της Επιτροπής Αναφορών (A7-0192/2012),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΟΠΥ θέσπισε ένα πλαίσιο για την προστασία και αποκατάσταση των καθαρών υδάτων στην ΕΕ και για την εξασφάλιση μακροχρόνιας και βιώσιμης χρήσης τους και αποσκοπεί στην επίτευξη «καλής οικολογικής και χημικής κατάστασης» έως το 2015, όμως η ανασκόπηση των σχεδίων διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών που εκπόνησαν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας, δείχνουν ότι ένας σημαντικός αριθμός υδάτινων συστημάτων της ΕΕ δεν θα φθάσει την «καλή κατάσταση» έως το 2015 εξαιτίας τόσο των από μακρού υφισταμένων όσο και των νεοεμφανιζομένων προκλήσεων·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι το νερό είναι ιδιαίτερα ευάλωτο στην επίδραση της αλλαγής του κλίματος, στοιχείο που θα μπορούσε να οδηγήσει σε μείωση της ποσότητας και υποβάθμιση της ποιότητας των διαθέσιμων υδάτων –, ιδίως του πόσιμου νερού – καθώς και σε αύξηση της συχνότητας και έντασης των πλημμυρών και ξηρασιών·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το νερό είναι αναπαλλοτρίωτο δημόσιο αγαθό απαραίτητο για τη ζωή και ότι η ορθή διαχείριση υδάτων διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διατήρηση του παγκόσμιου φυσικού κεφαλαίου και των υπηρεσιών οικοσυστήματος, καθώς και σε όλες τις πτυχές χρήσης πόρων και οικονομικής παραγωγής και λαμβάνοντας υπόψη ότι το μέλλον της βιομηχανίας στην Ευρώπη εξαρτάται από την εξεύρεση ουσιαστικών απαντήσεων στις σημερινές προκλήσεις στον τομέα των υδάτων και από την τόσο υπεύθυνη όσο και αποτελεσματική διαχείριση των υφιστάμενων υδάτινων πόρων οι οποίοι επηρεάζουν άμεσα την ανθρώπινη υγεία, την παραγωγή ενέργειας, τη γεωργία και την επισιτιστική ασφάλεια·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Ευρώπη αντλεί επί του παρόντος το 13 % του συνόλου των διαθέσιμων γλυκών υδάτων της, στοιχείο που καταδεικνύει ήδη ότι η χρήση υδάτων ευρίσκεται υπό πίεση, και ότι σε πολλές περιοχές της Ευρώπης η άντληση υδάτων υπερβαίνει τα βιώσιμα επίπεδα, θέτοντας υπό απειλή την άγρια χλωρίδα και πανίδα, τον ασφαλή εφοδιασμό της κοινωνίας και τις διάφορες οικονομικές χρήσεις, και ότι σε περιφέρειες της Νοτίου Ευρώπης ο δείκτης εκμετάλλευσης ύδατος έχει σημειώσει αύξηση άνω του 40 % με την πίεση που ασκείται στη χρήση υδάτων να ευρίσκεται σε υψηλά επίπεδα·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι το ημιάνυδρο κλίμα που έχουν εκτενείς περιοχές της Νοτίου Ευρώπης χαρακτηρίζεται από ιδιαίτερα άνιση κατανομή των υδάτινων πόρων κατά τη διάρκεια του έτους από του ενός έτους στο άλλο, και ότι αυτή η άκρως ακανόνιστη κατανομή έχει την τάση να επιτείνεται με την αλλαγή του κλίματος·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η μεν στρατηγική «Ευρώπη 2020» πρεσβεύει την αποδοτικότερη χρήση των πόρων αλλά οι σημερινές τάσεις που παρατηρούνται στη χρήση υδάτων είναι συχνά μη βιώσιμες λόγω αναποτελεσματικών πρακτικών που οδηγούν σε κατασπατάληση

ποσοτήτων υδάτων, και ότι οι υποδομές των συστημάτων ύδρευσης, είτε ευρίσκονται στις περισσότερες είτε ευρίσκονται στις λιγότερες αναπτυγμένες περιοχές, είναι συχνά απηρχαιωμένες, και ότι υπάρχει έλλειψη πληροφοριών σχετικά με τις σημερινές επιδόσεις και τις απώλειες των συστημάτων·

- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι η μετάβαση σε μια πράσινη οικονομία μπορεί να επιτευχθεί μόνο εάν ληφθούν υπόψη οι προκλήσεις που τίθενται σε σχέση με τα ύδατα·
- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα ανεπαρκώς επεξεργασμένα λύματα εξακολουθούν να ρυπαίνουν τις θάλασσες γύρω από ακτές της ΕΕ και ότι έχει ουσιαστική σημασία να επιταχυνθεί η ανάπτυξη υποδομών επεξεργασίας λυμάτων στα κράτη μέλη·

Εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ για τα ύδατα: επιτυχίες και κενά

1. αναγνωρίζει ότι η ΟΠΥ αποτελεί μια ισχυρή και φιλόδοξη νομοθετική βάση για μακροπρόθεσμη ολοκληρωμένη διαχείριση υδάτων στην ΕΕ· χαιρετίζει τη βελτίωση στην ποιότητα των ευρωπαϊκών υδάτων και την επεξεργασία λυμάτων που έχει παρατηρηθεί τα τελευταία χρόνια· επισημαίνει ωστόσο ότι ο ρυθμός εφαρμογής είναι αργός και άνισος μεταξύ των κρατών μελών και περιφερειών και ότι η εφαρμογή της ΟΠΥ χρειάζεται να βελτιωθεί σημαντικά, για να επιτευχθεί «καλή κατάσταση» για όλα τα ευρωπαϊκά ύδατα έως το 2015·
2. αναγνωρίζει ότι το νερό αποτελεί κοινό πόρο της ανθρωπότητας και δημόσιο αγαθό και ότι η πρόσβαση σε αυτό πρέπει να συνιστά θεμελιώδες και καθολικό δικαίωμα· τονίζει ότι η βιώσιμη χρήση των υδάτων αποτελεί αναγκαιότητα για το περιβάλλον και την υγεία η οποία διαδραματίζει θεμελιώδη ρόλο στον κύκλο ρύθμισης του κλίματος· επαναλαμβάνει την ανάγκη προσαρμογής των κανόνων της εσωτερικής αγοράς στα διακριτικά χαρακτηριστικά το τομέα των υδάτων και καλεί τα κράτη μέλη, τηρώντας την αρχή της επικουρικότητας, να διαχειρίζονται τα ύδατα και τις υποδομές υδάτων σύμφωνα με το άρθρο 9 της ΟΠΥ·
3. σημειώνει ότι, παρά την πρόοδο που σημειώθηκε στην εφαρμογή της οδηγίας για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, εξακολουθούν να υπάρχουν κενά στα ποσοστά συμμόρφωσης σε σχέση με τα συστήματα συλλογής ή/και την επεξεργασία·
4. υπογραμμίζει ότι, ενώ η κύρια προσπάθεια πρέπει να επικεντρώνεται στην εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας στον τομέα των υδάτων, υπάρχουν συγκεκριμένα κενά που πρέπει να καλυφθούν τόσο μέσα από την προσαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας στις υδάτινες προτεραιότητες όσο και από την παροχή νέας νομοθεσίας για να αντιμετωπιστεί ο αντίκτυπος συγκεκριμένων τομέων και δραστηριοτήτων και ότι εν προκειμένω πρέπει να ληφθεί υπόψη η σημασία που έχει η συνεργασία μεταξύ των διαφόρων οικονομικών φορέων και άλλων ενδιαφερομένων για μια βιώσιμη διαχείριση των υδάτων·
5. επαναλαμβάνει τη θέση του ότι η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει σχέδιο νομοθεσίας παρόμοιο με την οδηγία για τις πλημμύρες που να ενθαρρύνει την έγκριση της πολιτικής της ΕΕ σε σχέση με τη λειψυδρία και την ξηρασία, καθώς και την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος·
6. χαρακτηρίζει το επικείμενο «Σχέδιο για την προστασία των υδάτινων πόρων στην

Ευρώπη» της Επιτροπής ως απάντηση σε επίπεδο πολιτικής της ΕΕ στις τρέχουσες και μελλοντικές προκλήσεις στον τομέα των υδάτων με στόχο να εξασφαλιστεί η επαρκής διαθεσιμότητα υδάτων καλής ποιότητας για βιώσιμη και επί ίσης βάσεως χρήση υδάτων έως το 2050 χωρίς να θίγονται εν προκειμένω τα εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα που σχετίζονται με τα ύδατα·

7. υπενθυμίζει στα κράτη μέλη τις δυνάμει της ΟΠΥ υποχρεώσεις που έχουν για επίτευξη καλής κατάστασης των υδάτων έως το 2015· παροτρύνει την Επιτροπή να λάβει αποφασιστική δράση για να παύσουν τα κράτη μέλη να παραβιάζουν το δίκαιο της ΕΕ για τα ύδατα· καλεί παράλληλα να παρασχεθεί περαιτέρω βοήθεια, για παράδειγμα με το να εκπονηθούν και να τεθούν στη διάθεση των ενδιαφερομένων περιεκτικές κατευθυντήριες γραμμές και αποτελεσματικά μέσα για να ενισχυθεί η ανάπτυξη ικανοτήτων, ειδικότερα για τις περιφερειακές αρχές και τους φορείς που διαχειρίζονται λεκάνη απορροής ποταμού, να εξασφαλίζουν μεταχείριση επί ίσοις όροις και να βοηθηθούν τα κράτη μέλη να επιτυγχάνουν στο μέλλον μεγαλύτερο βαθμό συμμόρφωσης προς την εφαρμογή της πολιτικής της ΕΕ για τα ύδατα με στόχο την υλοποίηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από την πολιτική υδάτων· επισημαίνει ότι, σε πολλές περιπτώσεις, αναφορές έχουν αποκαλύψει προβλήματα που σχετίζονται με τη μεταφορά και την ορθή εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας για τα ύδατα και καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να δείξει μεγαλύτερη αποφασιστικότητα στις έρευνές της, ιδίως κατά την εξέταση των αναφορών·

Αποδοτική χρήση των υδάτων και διαχείριση των πόρων

8. υπογραμμίζει τη σημασία της αποδοτικής χρήσης των υδάτων· ζητεί περισσότερο αποδοτική χρήση των υδάτων ειδικά σε τομείς όπως η ενέργεια και η γεωργία, οι οποίοι αποτελούν τους μεγαλύτερους χρήστες υδάτων·
9. υπογραμμίζει τον σχέση μεταξύ της παραγωγής ενέργειας, της ενεργειακής απόδοσης και της ασφάλειας της υδροδότησης· επισημαίνει ότι χρειάζεται να υπάρξουν επιπρόσθετες στρατηγικές και έννοιες, όπως είναι η χρησιμοποίηση του νερού ως αποθήκης ενέργειας, σε ευρωπαϊκό επίπεδο για να εξασφαλίζεται ότι η αυξανόμενη ζήτηση ενέργειας δε θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια εφοδιασμού σε ύδατα και ότι θα αξιοποιηθεί το δυναμικό μείωσης της χρήσης ενέργειας μέσω της αποδοτικής χρήσης των υδάτων· τονίζει ότι η χρήση των υδάτων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της βιωσιμότητας των παραδοσιακών πηγών ενέργειας αλλά και εκείνων χαμηλού άνθρακα, περιλαμβανομένων ειδικότερα της βιοενέργειας και της υδροηλεκτρικής παραγωγής, επιστά δε προσοχή στους κινδύνους που συνδέονται με τη μη συμβατική εξαγωγή φυσικού αερίου·
10. τονίζει ότι η αποτελεσματικότητα και βιωσιμότητα της χρήσης υδάτων από τον αγροτικό τομέα μπορεί να βελτιωθεί με την εισαγωγή καινοτόμων τεχνολογιών και πρακτικών, και με τη βελτίωση της πληροφόρησης και της ευαισθητοποίησης των αγροτών και των τελικών χρηστών· επ' αυτού υπογραμμίζει ότι η συνεργασία μεταξύ διαχειριστών γης και άλλων ενδιαφερομένων κύκλων συμφερόντων ενδείκνυται για την επίτευξη θετικών αποτελεσμάτων στην προστασία των υδάτων· επίσης υπογραμμίζει ότι δεδομένων των προκλήσεων της κλιματικής αλλαγής και της επισιτιστικής ασφάλειας πρέπει να κινητοποιούνται επαρκείς πόροι ύδατος για τη γεωργία, παραδείγματος χάριν με την ανάπτυξη της αποθήκευσης νερού· σημειώνει ότι ο τομέας της γεωργίας καταναλώνει τις

μεγαλύτερες ποσότητες νερού και υπογραμμίζει τη σημασία της διατήρησης και της βιώσιμης χρήσης των υδάτων στην τρέχουσα μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΚΓΠ).

11. πιστεύει ότι η αυξανόμενη ζήτηση νερού επιβάλλει επείγουσες επενδύσεις σε αρδευτικά έργα και καλεί την Επιτροπή να διευκολύνει την προσφυγή σε λύσεις για την αντιμετώπιση της έλλειψης τρεχούμενου νερού, όπως είναι η τεχνητή αναπλήρωση των υδροφόρων στρωμάτων, η ανάκτηση του νερού και η ανάπτυξη εναλλακτικών τεχνικών άρδευσης· ταυτόχρονα, τονίζει πόσο σημαντική είναι η μεταφορά γνώσεων και τεχνολογιών που σχετίζονται με αυτές τις τεχνικές, τη διατήρηση και τη συλλογή των υδάτων, τη διαχείριση των υπόγειων υδάτων και την επεξεργασία των υδάτινων λυμάτων·
12. υπογραμμίζει ότι ο ρυθμός αναπλήρωσης υπογείων υδάτων κάτω από γεωργικές και δασικές εκτάσεις είναι πολύ υψηλός και ότι οι αγρότες και οι δασοκόμοι φέρουν ήδη ιδιαίτερη ευθύνη για τη διατήρηση της καθαρότητας των υψηλής ποιότητας υπογείων υδάτων· αναγνωρίζει τις προσπάθειες που καταβάλλουν σήμερα οι αγρότες για τη βελτίωση της ποιότητας των υπογείων υδάτων·
13. υπογραμμίζει ότι η περιβαλλοντικά και οικονομικά ορθή πολιτική διαχείρισης του αποχετευτικού συστήματος και της επεξεργασίας λυμάτων πρέπει να αντιμετωπίσει τη ρύπανση στην πηγή, προτού οι ρύποι υπαχθούν στην ακριβή λύση της επεξεργασίας, ιδίως όσον αφορά τη ροή υδάτων μέσα από μολυσμένο έδαφος· ενθαρρύνει τη χρήση λυμάτων και παραπροϊόντων τελικής επεξεργασίας ως νέου πόρου βάσει αυστηρών απαιτήσεων ως προς την ποιότητα· σημειώνει ότι τα λύματα αποτελούν εν δυνάμει πηγή ενέργειας μέσω της ανάκτησης της θερμότητας ή της ανάκτησης της ενέργειας από τις οργανικές ουσίες που περιέχουν και ότι η δυνατότητα αυτή πρέπει να αξιοποιηθεί·
14. ζητεί να επικαιροποιηθεί – όπως ενδείκνυται – η νομοθεσία της ΕΕ για τα ύδατα με σκοπό να ληφθούν δεόντως υπόψη οι τεχνολογικές εξελίξεις για την επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση του νερού για να καταστεί δυνατή η αποδοτική ως προς το κόστος και την κατανάλωση ενέργειας επαναχρησιμοποίηση επεξεργασμένων λυμάτων για άρδευση και τη βιομηχανία, καθώς και η επαναχρησιμοποίηση φαιού ύδατος στα νοικοκυριά· ζητεί να ληφθούν μέτρα για ορθή παρακολούθηση της χημικής και βιολογικής ποιότητας του νερού από ανάκτηση· καλεί την Επιτροπή να μελετήσει τρόπους δημιουργίας κινήτρων για ευρύτερη χρήση των επεξεργασμένων λυμάτων, του «φαιού ύδατος» και των ομβρίων υδάτων, με στόχο την αποσόβηση της καταπόνησης του υδάτινου συστήματος·
15. επισημαίνει ότι η μείωση της κατανάλωσης ύδατος πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα· υπογραμμίζει τη σημασία του οικολογικού σχεδιασμού και των συστημάτων εξοικονόμησης ύδατος και ζητεί να γίνει δεσμευτικού χαρακτήρα η μέτρηση των ποσοτήτων νερού για όλους τους τομείς και τους χρήστες σε όλες τις χώρες της ΕΕ· πέραν τούτων καλεί την Επιτροπή να υπαγάγει σε ρυθμιστικές διατάξεις την αποδοτικότητα των συστημάτων εξοικονόμησης νερού σε οικιακή και αγροτική χρήση·
16. υπενθυμίζει ότι το 20 % περίπου των υδάτων στην ΕΕ χάνεται λόγω μη αποδοτικής χρήσης, συνεπώς η βελτίωση της αποδοτικότητας της χρήσης των υδάτινων πόρων είναι καθοριστική για τη βιωσιμότητα της διαχείρισης των υδάτων και ειδικότερα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της λειψυδρίας και της ξηρασίας· επιμένει ότι πρέπει επειγόντως να ελεγχθεί η κατάσταση του ευρωπαϊκού δικτύου ύδρευσης προς αποτίμηση

της ποιότητας, του εκφυλισμού και της διασυνδεσιμότητας, διότι ενδέχεται να χάνεται έως και 70% των ποσοτήτων ύδατος που διανέμεται στις ευρωπαϊκές πόλεις λόγω διαρροών του δικτύου, οπότε πρέπει να ενθαρρυνθούν οι επενδύσεις σε υποδομές·

Νερό και οικοσυστήματα

17. σημειώνει ότι το νερό αποτελεί τον πυρήνα των περισσότερων υπηρεσιών οικοσυστήματος και τονίζει τη σημασία της ορθής διαχείρισης υδάτων στην επίτευξη των στόχων βιοποικιλότητας· τονίζει την ανάγκη για μέτρα αναδάσωσης και αποκατάστασης υγροτόπων στη διαχείριση των υδάτινων πόρων· ζητεί καλύτερη ευθυγράμμιση των στόχων της ΟΠΥ με το πρόγραμμα Natura 2000· τονίζει ότι η βάση γνώσεων πρέπει να συμπεριλάβει και την έννοια των «περιβαλλοντικών ροών» και να συνυπολογίσει τις υπηρεσίες οικοσυστήματος που στηρίζονται στο νερό· τονίζει ότι είναι αναγκαίο να λαμβάνεται υπόψη ότι οι αλλαγές στον κύκλο του νερού εξαρτώνται από τον οικότοπο και ότι τούτο επηρεάζει το ποσοστό ύδατος που ανακυκλώνεται· ο κύκλος του νερού δεν είναι ίδιος παντού και υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στους κύκλους στους τροπικούς, τη Μεσόγειο και τα μεσαία ή μεγάλα γεωγραφικά πλάτη·
18. τονίζει ότι οι υδάτινοι πόροι και τα σχετικά οικοσυστήματα είναι ιδιαίτερα ευάλωτοι στις συνέπειες από την αλλαγή του κλίματος, στοιχείο που θα μπορούσε να οδηγήσει σε μείωση της ποσότητας και υποβάθμιση της ποιότητας των διαθέσιμων υδάτων, ειδικότερα του πόσιμου νερού, καθώς και σε αύξηση της συχνότητας και έντασης των πλημμυρών και ξηρασιών· ζητεί οι πολιτικές προσαρμογής στην αλλαγή του κλίματος και μετριασμού της αλλαγής να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τον αντίκτυπο στους υδάτινους πόρους· υπογραμμίζει τη σημασία που έχουν οι στρατηγικές πρόληψης του κινδύνου, μετριασμού της αλλαγής και απόκρισης σε αυτή για την πρόληψη ακραίων φαινομένων που σχετίζονται με τα ύδατα·
19. υπογραμμίζει τον αντίκτυπο που θα μπορούσε να έχει η αλλαγή του κλίματος στα υδάτινα οικοσυστήματά μας, καθιστώντας αναγκαία τη λήψη αυστηρών και συστηματικών μέτρων με στόχο την προστασία της φύσης και της βιοποικιλότητας τα οποία και θα απαιτούν τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για τη μαζική διαχείριση των μετασχηματισμένων υδάτων, ειδικότερα όσον αφορά τη διαχείριση των ταμιευτήρων και των συστημάτων μετασχηματισμένων υδάτων·
20. σημειώνει ότι μερικές χώρες δεν υποφέρουν από έλλειψη νερού αλλά δυσκολεύονται να διαχειριστούν το πλεόνασμα νερού που προκύπτει από τακτικές ή έντονες βροχοπτώσεις, πλημμύρες, διάβρωση και ρύπανση που επηρεάζουν τις λεκάνες απορροής ποταμών και τις παράκτιες περιοχές, καθώς και τις συνέπειες των φαινομένων αυτών στον τοπικό πληθυσμό, όπως αποδεικνύεται από τις πολλές αναφορές που έχουν ληφθεί· δεδομένου του εμφανώς αυξημένου κινδύνου πλημμυρών σε κράτη μέλη τα τελευταία χρόνια, η Επιτροπή καλείται να προβεί σε κατάλληλη ανάλυση των τρόπων πρόληψης των επιπτώσεων των πλημμυρών·
21. τονίζει την ανάγκη να καλέσει η Επιτροπή τα κράτη μέλη να προωθήσουν την επαναφορά φιλικών προς το περιβάλλον αγροτικών δραστηριοτήτων στις ορεινές περιοχές με σκοπό την καταπολέμηση της υδρογεωλογικής αστάθειας και να προωθήσουν τις ρυθμιστικές διατάξεις σχετικά με τα ύδατα μέσω της επαναφοράς των βέλτιστων πρακτικών της

δημιουργίας τάφρων, αποχετευτικών αγωγών και αναχωμάτων, στοιχείων τα οποία καθιστούν δυνατή στην περίπτωση έντονων βροχοπτώσεων τη μείωση του αρνητικού αντικτύπου στις κοιλάδες και στην περίπτωση ξηρασίας εξασφαλίζουν την ύπαρξη αποθηκευμένων υδάτινων πόρων οι οποίοι μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την καταπολέμηση των πυρκαγιών στις δασικές εκτάσεις·

22. αναγνωρίζει τον ουσιαστικό ρόλο που διαδραματίζουν οι υπόγειοι υδροφόροι ορίζοντες στον κύκλο του νερού και σε ένα πλήθος καιρίων ζητημάτων, όπως είναι η ρύπανση των υδάτων, τα προγράμματα μετριασμού των πλημμυρών, οι εισχωρήσεις αλατούχου νερού και η υποχώρηση του εδάφους λόγω της παρατεταμένης εξάντλησης των υπόγειων υδάτων· καλεί την Επιτροπή να δώσει επαρκή έμφαση στη σημασία της βιώσιμης διαχείρισης των υπόγειων υδροφόρων οριζόντων·
23. όσον αφορά τους σημαντικούς κινδύνους που συνεπάγονται τόσο για τα επιφανειακά όσο και για τα υπόγεια ύδατα η αναζήτηση και η εξόρυξη σχιστολιθικού φυσικού αερίου, καλεί την Επιτροπή να εξασφαλίζει ότι αυτές οι δραστηριότητες καλύπτονται από την οδηγία για την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων· καλεί επίσης την Επιτροπή να σπεύσει να εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη συλλογή βασικών δεδομένων ελέγχου των υδάτων, η οποία πρέπει να γίνεται πριν από οποιαδήποτε ρωγμάτωση – είτε έχει χαρακτήρα διερεύνησης είτε έχει χαρακτήρα εκμετάλλευσης – και τα κριτήρια που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των επιπτώσεων της ρωγμάτωσης σε διάφορους γεωλογικούς σχηματισμούς, όπως είναι η δύναμη διαρροή σε υπόγειους υδροταμιευτήρες·
24. υπενθυμίζει ότι η προστασία του εδάφους είναι καίριο στοιχείο για τη διατήρηση της ποιότητας των υδάτων· σημειώνει ότι τα αίτια και οι συνέπειες της υποβάθμισης του εδάφους είναι στην πλειονότητά τους τοπικής και περιφερειακής φύσεως και ότι ως εκ τούτου πρέπει να εφαρμόζεται η αρχή της επικουρικότητας· καλεί όλα τα κράτη μέλη να τηρούν τις υποχρεώσεις τους για διασφάλιση της ποιότητας του εδάφους και να διατηρούν τα εδάφη υγιή, παροτρύνει δε εκείνα τα κράτη μέλη στα οποία δεν υπάρχουν διατάξεις για την προστασία του εδάφους να ανταποκριθούν στη σχετική υποχρέωσή τους·
25. επισημαίνει ότι η ολοκληρωμένη διαχείριση υδάτινων πόρων και ο χωροταξικός σχεδιασμός στις λεκάνες απορροής των ποταμών πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις οικονομικές δραστηριότητες που εξαρτώνται από το νερό και τις ανάγκες σε νερό όλων των χρηστών, καθώς και την ανάγκη για μια ολιστική προσέγγιση στο ζήτημα της λειψυδρίας ενώ πρέπει να διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τα ύδατα·
26. θεωρεί ότι τα λύματα των αστικών περιοχών αποτελούν μία από τις σημαντικότερες αιτίες της ρύπανσης που επέρχεται στο υδατικό περιβάλλον, στους ποταμούς και στις ακτές, και ότι η επιτυχής εφαρμογή της οδηγίας για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων θα επηρεάσει σημαντικά την ποιότητα του νερού σε όλα τα κράτη μέλη και κατ' επέκταση την επιτυχή εφαρμογή της ΟΠΥ·
27. επιστὰ προσοχή στις σοβαρές επιπτώσεις που μπορεί να έχει η ρύπανση αυτή στην ανθρώπινη υγεία, όπως μαρτυρούν οι αναφορές που ελήφθησαν από την Ιρλανδία (Galway), τη Γαλλία (Βρετάνη) και άλλα κράτη μέλη· υπενθυμίζει το ψήφισμά του της

2ας Φεβρουαρίου 2012 σχετικά με τα ζητήματα που έχουν θέσει αναφέροντες σε σχέση με την εφαρμογή της οδηγίας για τη διαχείριση των αποβλήτων και σχετικών οδηγιών στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο εφιστούσε προσοχή στα επικίνδυνα επίπεδα μόλυνσης των υδάτων που προκύπτουν από πλημμελώς λειτουργούντες ή παράνομους χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων και λατομεία, γεγονός που έχει οδηγήσει στη διεύθυνση και τη ρύπανση των υπογείων υδάτων και του υδροφόρου ορίζοντα (nappes phréatiques).

28. εφιστά προσοχή σε ορισμένους αρνητικούς παράγοντες τους οποίους καταγγέλλουν οι αναφέροντες - όπως είναι οι χώροι υγειονομικής ταφής, ο ανεπαρκής έλεγχος της ποιότητας του νερού από τις αρμόδιες αρχές, οι παράτυπες ή παράνομες αγροτικές και βιομηχανικές πρακτικές, η αστική ανάπτυξη και η σχετιζόμενη με την ενέργεια ανάπτυξη, η γεωργία και η βιομηχανία – οι οποίοι έχουν αντίκτυπο στο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία και ευθύνονται για τη χαμηλή ποιότητα του νερού· καλεί ως εκ τούτου να θεσπιστούν περισσότερο στοχοθετημένα κίνητρα για την αποδοτική διαχείριση του νερού και – στην περίπτωση συγκεκριμένα των φτωχών και των αγροτικών πληθυσμών – για την οικονομικά προσιτή πρόσβαση όλων στο νερό και τη διανομή του στις περιοχές που υποφέρουν από έλλειψη υδάτων, ειδικότερα στις απομακρυσμένες από μεγάλους αστικούς οικισμούς οι οποίοι είναι εξοπλισμένοι με υποδομές ύδρευσης·
29. θεωρεί ότι η αύξηση των θρεπτικών ουσιών αποτελεί έναν από τους πολλούς παράγοντες ρύπανσης των επιφανειακών υδάτων, ο οποίος επηρεάζει τη βιοποικιλότητα και προκαλεί τη μείωση πολύτιμων υπηρεσιών οικοσυστήματος· αναγνωρίζει ότι οι διερευνημένες συνθήκες θρεπτικών ουσιών ενδέχεται να ευθύνονται για περισσότερες από τις μισές περιπτώσεις αποτυχίας που αναμένονται στην προσπάθεια επίτευξης «καλής κατάστασης» των επιφανειακών υδατικών συστημάτων έως το 2015·
30. παροτρύνει την Επιτροπή να εντείνει τη μάχη κατά της αυξανόμενης ελευθέρωσης ρύπων στο νερό, όπως είναι τα κατάλοιπα αντιβιοτικών και άλλων φαρμάκων – καθώς και τα κατάλοιπα ορμονών από αντισυλληπτικά χάπια – διότι τα κατάλοιπα αυτά έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον·

Γνώση και καινοτομία

31. αναγνωρίζει ότι το πλαίσιο πολιτικής της ΕΕ έχει καταστήσει δυνατή τη συλλογή ολιγότερο αποσπασματικών δεδομένων για τα ύδατα καθώς και καλύτερη παρακολούθηση· σημειώνει ωστόσο ότι υπάρχει έλλειψη αξιόπιστων δεδομένων για την ποσότητα υδάτων, για παράδειγμα πληροφορίες σχετικά με την υδροληψία και τη διαρροή· σημειώνει τις δυνατότητες για καλύτερη διαχείριση των δεδομένων βασιζόμενη στη βελτίωση των στατιστικών πληροφοριών και στην αξιοποίηση των σταθμών συλλογής δεδομένων, του Συστήματος Πληροφοριών για τα Ύδατα στην Ευρώπη (WISE) και του προγράμματος GMES για την παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτινων πόρων και των πιέσεων που υφίστανται από την οικονομική δραστηριότητα· καλεί την Επιτροπή να αναπτύξει σε συνεργασία με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος μια νέα σειρά αξιόπιστων δεικτών για τους λογαριασμούς υδάτων· υπογραμμίζει ότι η βάση γνώσεων πρέπει να ενσωματώνει και την έννοια των «περιβαλλοντικών ροών» και να λαμβάνει υπόψη τις υπηρεσίες οικοσυστήματος που στηρίζονται στο νερό και τις συνδέσεις ανάμεσα στο κλίμα, το έδαφος και τους πόρους σε υπόγεια ύδατα τις οποίες

παρέχει ο κύκλος του νερού·

32. τονίζει την ανάγκη εστίασης στους συγκεκριμένους στόχους και δραστηριότητες του προγράμματος «Ορίζοντας 2020» (Horizon 2020) σε σχέση με την καλύτερη, βιώσιμη διαχείριση των υδάτινων πόρων και του υδάτινου περιβάλλοντος στην ΕΕ και στις γειτονικές χώρες· πιστεύει ότι η πολιτική της ΕΕ για την έρευνα πρέπει να ανταποκρίνεται στις αυξανόμενες προκλήσεις που αφορούν τη διαχείριση των υδάτων για τη γεωργία, τα κτίρια, τη βιομηχανία, τα νοικοκυριά και τις φιλοδοξίες για αποδοτική χρήση των υδάτων· σημειώνει επ' αυτού το Κοινό Πρόγραμμα Έρευνας και Ανάπτυξης στη Βαλτική Θάλασσα (πρωτοβουλία BONUS) ως παράδειγμα για άλλες περιφέρειες·
33. πιστεύει ότι είναι σημαντικό να ενθαρρύνεται η έρευνα και η καινοτομία σε σχέση με το νερό και ότι πρέπει να στηριχθεί η δημιουργία ευρωπαϊκών συνεργατικών μηχανισμών στον εν λόγω τομέα· καλεί την Επιτροπή, τα κράτη μέλη και άλλους ενδιαφερομένους φορείς συμφερόντων να στηρίζουν την Ευρωπαϊκή Σύμπραξη Καινοτομίας για το Νερό ως ένα αποτελεσματικό μέσο για να συγκεντρωθούν οι προσπάθειες σχετικά με παγκοσμίου εμβέλειας έρευνα και καινοτομία και να αρθούν οι φραγμοί που εμποδίζουν την ταχεία μεταφορά και ενσωμάτωση γνώσης, βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών αλλά και τεχνολογικών επιτευγμάτων στην αγορά καθώς επίσης και να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη μιας εσωτερικής αγοράς στον τομέα της τεχνολογίας των υδάτων· τονίζει τη σημασία που έχει η καινοτομία στον τομέα της οικολογίας για τη διατήρηση των υδάτινων πόρων, τη βιοποικιλότητα και τα ισορροπημένα οικοσυστήματα επισημαίνει το μεγάλο δυναμικό που υπάρχει για τη δημιουργία «πράσινων θέσεων απασχόλησης», μιας πολιτικής για τα ύδατα που να βασίζεται στην καινοτομία και τη γνώση, καλύτερης διαχείρισης των υδάτων και αποτελεσματικής χρήσης των υδάτων· καλεί την Επιτροπή να αποτιμήσει και να προσδιορίσει ποσοτικά τον αντίκτυπο από τις δράσεις της για προώθηση της αύξησης της E&A στον τομέα των υδάτων στην απασχόληση·

Ένταξη του ζητήματος των υδάτων στον κύριο κορμό πολιτικών

34. τονίζει την ανάγκη για καλύτερη συνέπεια και ενσωμάτωση των στόχων που αφορούν τα ύδατα και του θεματολογίου αποδοτικής αξιοποίησης των πόρων, το οποίο περιλαμβάνει ζωτικής σημασίας στόχους για την αποδοτική χρήση του νερού, στη νομοθεσία στο επίπεδο της ΕΕ, των κρατών μελών, των περιφερειών και της τοπικής αυτοδιοίκησης· ζητεί να λαμβάνεται υπόψη μία πλήρης αξιολόγηση των επιπτώσεων στους υδάτινους πόρους κατά τον σχεδιασμό των κυρίαρχων πολιτικών οικονομικής διακυβέρνησης, όπως είναι η «ΕΕ 2020», και των κοινών πολιτικών της ΕΕ, όπως είναι η κοινή γεωργική πολιτική και τα πλαίσια της πολιτικής συνοχής, για να επιτυγχάνεται τόσο θεματική συγκέντρωση της διαθέσιμης χρηματοδότησης για τα ζητήματα υδάτων όσο και ένταξη του ζητήματος των υδάτων σε όλους τους τομείς της πολιτικής με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας των υδάτων σε όλες τις ευρωπαϊκές περιφέρειες·
35. σημειώνει ότι στη νέα δημοσιονομική στρατηγική της ΕΕ για τα ταμεία συνοχής πρέπει να λαμβάνονται περισσότερο υπόψη από ό,τι προηγουμένως οι επενδύσεις σε υδροτεχνικές υποδομές·
36. σημειώνει ότι τα πρότυπα που εφαρμόζονται για τους γεωργούς είναι ήδη υψηλά και παρακολουθούνται στενά· ζητεί την ενίσχυση της εξάρτησης από όρους οικολογικού

χαρακτήρα για την κοινή γεωργική πολιτική βάσει των υφιστάμενων υποχρεώσεων·

Νερό και οικονομία

37. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των αρχών «ο ρυπαίνων πληρώνει» και ο «χρήστης πληρώνει» μέσω διαφανών και αποτελεσματικών συστημάτων τιμολόγησης τα οποία να εφαρμόζονται σε όλους τους τομείς όπου γίνεται χρήση υδάτων και να αποσκοπούν στην ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών υδάτων, περιλαμβανομένων του περιβαλλοντικού κόστους και του κόστους για τους πόρους, όπως ορίζεται στην ΟΠΥ· υπογραμμίζει ωστόσο ότι κατά τη θέσπιση τιμολογίων νερού πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα κοινωνικά ζητήματα και ότι το καθαρό νερό πρέπει να διατίθεται σε προσιτή τιμή για την κάλυψη των ανθρώπινων αναγκών· πέραν τούτων καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αποτιμήσουν και αναθεωρήσουν επιδοτήσεις που είναι επιζήμιες για τα ύδατα και να εισαγάγουν περαιτέρω οικονομικά μέσα για να μειώσουν την περιβαλλοντικά επιβλαβή δραστηριότητα και να δώσουν κίνητρα για περισσότερο βιώσιμη χρήση των υδάτινων πόρων· τονίζει ότι η τιμολόγηση των υδάτων πρέπει να αντανakλά τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της επεξεργασίας λυμάτων· σημειώνει ότι, μολονότι υπάρχει η πολιτική βούληση, η οικονομική κρίση και οι περιορισμοί των δημοσίων δαπανών καθιστούν δύσκολο το να χρηματοδοτήσουν οι τοπικές και περιφερειακές αρχές έργα επεξεργασίας του φαιού ύδατος και για τον λόγο αυτόν καλεί την Επιτροπή να εξασφαλίσει την αρμόζουσα χρηματοδότηση των μονάδων επεξεργασίας λυμάτων· καλεί την Επιτροπή να αναπτύξει μια στρατηγική για την εσωτερικευση των μορφών εξωτερικού κόστους οι οποίες προκύπτουν από την κατανάλωση ύδατος, τη ρύπανση των υδάτων και την επεξεργασία των λυμάτων·
38. θεωρεί ότι οι δεύτερες κατοικίες επωφελούνται εξίσου από τη διαθεσιμότητα του νερού με τις κύριες κατοικίες και ότι η συνεισφορά τους στη χρηματοδότηση του δικτύου πρέπει, συνεπώς, να είναι τουλάχιστον ίση·
39. καλεί τα κράτη μέλη να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες που παρέχουν τα διαρθρωτικά ταμεία, το Ταμείο Συνοχής και το Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και να επενδύσουν στη βελτίωση και την ανανέωση των υφιστάμενων υποδομών και τεχνολογιών για να επιτύχουν υψηλότερη αποδοτικότητα στη χρήση των υδάτινων πόρων·
40. θεωρεί ότι η διαχείριση της ζήτησης είναι αποφασιστικής σημασίας για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας και ζητεί την εκπόνηση σχεδίων διαχείρισης της ζήτησης του ύδατος ως προϋπόθεση για την εκταμίευση της στήριξης από τα διαρθρωτικά ταμεία και το Ταμείο Συνοχής της ΕΕ στο τομέα των υδάτων ή σε δραστηριότητες που απαιτούν μεγάλη κατανάλωση ύδατος και ζητεί επίσης από τα κράτη μέλη να θέτουν τις αποτιμήσεις της βιωσιμότητας των υδάτων ως προϋπόθεση για την έγκριση οικονομικών δραστηριοτήτων με μεγάλη κατανάλωση ύδατος, όπως είναι ο μαζικός τουρισμός ή συγκεκριμένα είδη γεωργίας·
41. καλεί την Επιτροπή να ενθαρρύνει τις επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν υλικά που απαιτούν λιγότερο νερό ενισχύοντας την έρευνα και την ανάπτυξη και παρέχοντας διαρθρωτικές πιστώσεις στις περιοχές όπου το νερό σπανίζει·
42. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εκπονήσουν διοικητικά μέσα και αναζητήσουν οικονομικούς πόρους που θα διευκολύνουν για εκείνους που ζουν στην ύπαιθρο τη

σύνδεση σε αποχετευτικά δίκτυα·

43. παροτρύνει την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εγκρίνουν χωρίς καθυστέρηση σαφή σχέδια σταδιακής κατάργησης όλων των περιβαλλοντικά επιζήμιων επιδοτήσεων πριν από το 2020 και να υποβάλουν εκθέσεις προόδου μέσω των Εθνικών Προγραμμάτων Μεταρρυθμίσεων·

Νερό και κοινωνία

44. παροτρύνει την Επιτροπή, τα κράτη μέλη και τις περιφερειακές αρχές να τονώσουν τον διατομεακό διάλογο καθώς και τον διάλογο μεταξύ των διαφόρων οικονομικών φορέων και των πολιτών σχετικά με τα ζητήματα που αφορούν το νερό καθώς και τον διάλογο μεταξύ αρχών και Επιτροπής Αναφορών οσάκις αυτή επιλαμβάνεται των ανησυχιών των Ευρωπαϊκών πολιτών σε θέματα υδάτων, να ενισχύσουν δε την πλήρη και διαφανή συμμετοχή των τοπικών κοινοτήτων και των ενδιαφερομένων κύκλων συμφερόντων σε όλα τα επίπεδα ανάπτυξης της πολιτικής υδάτων· τονίζει τη σημασία που έχει μία αποτελεσματική πολυεπίπεδη διακυβέρνηση στον τομέα των υδάτων η οποία αφενός να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη ολοκληρωμένης εποπτείας των υδάτων στην ύπαιθρο που πλαισιώνει τις φυσικές λεκάνες απορροής ποταμών και αφετέρου να προωθεί την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών·
45. εμμένει στο ότι για να είναι αποτελεσματική η πολιτική διαχείρισης του νερού πρέπει να εφαρμόζεται όσον το δυνατόν πλησιέστερα στον πόρο· καλεί την Επιτροπή να λάβει υπόψη τις περιοχές που παρουσιάζουν φυσικά μειονεκτήματα, όπως είναι οι ορεινές περιοχές, τα νησιά και οι άκρως απόκεντρες περιφέρειες·
46. ζητεί να ενισχυθεί η ενημέρωση και η εκπαίδευση του κοινού σχετικά με τα ζητήματα υδάτων, για να είναι καλύτερα κατανοητή από τους καταναλωτές, τους φορείς του τομέα της υγείας και τους υπεύθυνους για τη χάραξη πολιτικής και τη λήψη αποφάσεων η σύνδεση μεταξύ νερού, οικοσυστημάτων, αποχετευτικών συστημάτων, συνθηκών υγιεινής, υγείας, ασφάλειας των τροφίμων, επισιτιστικής ασφάλειας και πρόληψης των καταστροφών· υπογραμμίζει τον πρωταρχικής σημασίας ρόλο που διαδραματίζουν οι περιφερειακές και τοπικές αρχές και η κοινωνία των πολιτών τις εκστρατείες ενημέρωσης και τις δραστηριότητες εκπαιδευτικού χαρακτήρα· εμμένει στο ότι αυτά τα προγράμματα ευαισθητοποίησης πρέπει να απευθύνονται προς τους πολίτες πάσης ηλικίας ώστε η χρήση αυτού του δημόσιου και ζωτικής σημασίας αγαθού να μπορεί να είναι η καλύτερη και αποδοτικότερη·
47. τονίζει ότι το νερό και τα οικοσυστήματά του δεν γνωρίζουν διοικητικά σύνορα, και ότι ως εκ τούτου πρέπει να λαμβάνονται όλα τα μέτρα για την προστασία και την ανάπτυξή τους κατά συνεπή και συντονισμένο τρόπο, κατά προτίμηση μέσω αρμόδιων αρχών με εξουσία επί του συνόλου της λεκάνης απορροής·
48. επαναλαμβάνει ότι η ΟΠΥ προβλέπει τον συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών για την από κοινού εκμετάλλευση λεκάνης απορροής ποταμού όπου η χρήση ύδατος μπορεί να έχει διασυνοριακές επιπτώσεις και παροτρύνει αυτά τα κράτη μέλη τα οποία αφορά αυτή η κατάσταση να επιδίδονται σε τακτική διασυνοριακή επικοινωνία και συνεργασία για να στηρίζουν την εφαρμογή της ΟΠΥ ως προς τις ουσίες προτεραιότητας, τις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας και τη ρύπανση με θρεπτικές ουσίες·

49. σημειώνει ότι η ποιότητα των υδάτων κολύμβησης έχει επιπτώσεις στον τουρισμό· ζητεί την επέκταση του συστήματος της γαλάζιας σημαίας σε όλες τις ζώνες κολύμβησης της Ευρώπης, περιλαμβανομένων των ποταμών και των λιμνών·
50. τονίζει ότι η έννοια του βιώσιμου τουρισμού περιλαμβάνει τη διαφύλαξη των υδάτων· ζητεί να παρέχεται κατάρτιση σχετικά με την εξοικονόμηση του ύδατος και τη βιώσιμη χρήση των υδάτων σε εκείνους που δραστηριοποιούνται επαγγελματικά στον τομέα του τουρισμού, ειδικότερα σε παράκτιες ζώνες καθώς και σε ζώνες ιαματικών λουτρών·
51. τονίζει τη σημασία της καθιέρωσης σωστών συστημάτων ύδρευσης σε κτίρια και δημόσιους χώρους, τα οποία θα συμβάλουν στον περιορισμό της ανάγκης για εμφιαλωμένο νερό·
52. σημειώνει ότι από τις αναφορές που υποβλήθηκαν από το 1988 στην Επιτροπή Αναφορών και σχετίζονταν με περιβαλλοντικά ζητήματα 601 αναφορές (Ισπανία 166, Ηνωμένο Βασίλειο 129, Γερμανία 97, Ιταλία 60, Γαλλία 55, Ελλάδα 34, Κάτω Χώρες 16, Πορτογαλία 16, Ιρλανδία 12, Πολωνία 4, Ρουμανία 4, Φινλανδία 3, Βουλγαρία 2, Ουγγαρία 2 και Σλοβενία 1), μερικές φορές με πλείονες συνυπογράφοντες (βλ. αναφορά 0784/2007 με 2036 συνυπογράφοντες), είχαν θέμα την ποιότητα και την ποσότητα των υδάτων στα κράτη μέλη· αναγνωρίζει ότι οι εν λόγω αναφορές αποδεικνύουν ότι το νερό αποτελεί εξαιρετικά σοβαρό ζήτημα για τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
53. σημειώνει ότι, σύμφωνα με έρευνα του Ευρωβαρομέτρου του Μαρτίου 2012, το 68 % των Ευρωπαίων πιστεύουν ότι τα προβλήματα ποσότητας και ποιότητας του νερού είναι σοβαρά, το 80% πιστεύουν ότι η χημική ρύπανση αποτελεί απειλή για το υδάτινο περιβάλλον, το 62% φρονούν ότι δεν είναι επαρκώς ενημερωμένοι για τα προβλήματα που αφορούν τα υπόγεια ύδατα, τις λίμνες, τους ποταμούς και τα παράκτια ύδατα στη χώρα τους, το 67% πιστεύουν ότι ο αποτελεσματικότερος τρόπος αντιμετώπισης των προβλημάτων του νερού είναι η ευαισθητοποίηση για τα προβλήματα που αφορούν το νερό, και το 73% πιστεύουν ότι η ΕΕ πρέπει να προτείνει πρόσθετα μέτρα προς αντιμετώπιση των προβλημάτων του νερού στην Ευρώπη·

Νερό και ο κόσμος

54. χαιρετίζει την ταχεία επίτευξη του αναπτυξιακού στόχου χιλιετίας των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με τη βιώσιμη πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό· καλεί την Επιτροπή, τα κράτη μέλη και τις αρμόδιες αρχές σε όλα τα επίπεδα να ενισχύσουν τη δέσμευσή τους, να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο στην επίτευξη του αναπτυξιακού στόχου της χιλιετίας (ΑΣΧ) σχετικά με το βασικό αποχετευτικό σύστημα και να λάβουν υπόψη τους τα σχετικά αποτελέσματα της Διάσκεψης για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη Ρίο+20, εξασφαλίζοντας ότι η πρόσβαση σε πόσιμο νερό και σε αποχέτευση διασφαλίζεται ως θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα ουσιαστικής σημασίας για την απόλαυση της ζωής, όπως εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών το 2010·
55. χαιρετίζει την ενεργό συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο 6ο Παγκόσμιο Φόρουμ για το Νερό που συνήλθε στη Μασσαλία από 12 έως 17 Μαρτίου 2012· καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση να παραμείνει στη δέσμευσή της για τη βελτίωση της πρόσβασης στο νερό σε όλο τον κόσμο, συγκεκριμένα με στόχο το 7ο Παγκόσμιο Φόρουμ για το Νερό που θα συνέλθει στη Νότια Κορέα το 2015·

56. επισημαίνει ότι η ΕΕ διαθέτει πολύ υψηλό επίπεδο εμπειρογνωμοσύνης στο ζήτημα των υδάτων, η οποία πρέπει να αξιοποιηθεί στην πράξη για να επιτευχθεί ο ΑΣΧ σχετικά με το βασικό αποχετευτικό σύστημα και με άλλους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης που συνδέονται με τα ύδατα· καλεί την Επιτροπή να επισημάνει τις ορθές πρακτικές τρίτων χωρών όσον αφορά τη χρήση των συλλεγόμενων όμβριων υδάτων και την πολλαπλή επαναχρησιμοποίηση των λυμάτων καταπολεμώντας ούτως τη λειψυδρία, ιδίως σε περιόδους ξηρασίας· ενθαρρύνει την εμπάθυνση της συνεργασίας στους εν λόγω τομείς με τρίτες χώρες τεχνολογικά προηγμένες ως προς τη χρήση των υδάτινων πόρων·
57. πιστεύει ότι πρέπει να αυξηθούν οι διεθνείς φιλοδοξίες για να επιτευχθεί βιώσιμη χρήση των υδάτων χάρις στην ολοκληρωμένη διαχείριση των υδάτινων πόρων και την αύξηση της αποτελεσματικότητας τους χρήσης·
58. ενθαρρύνει τις τοπικές αρχές και άλλους σχετικούς φορείς να προορίζουν ένα ποσοστό των ποσών που καταβάλλουν οι χρήστες για την παροχή υπηρεσιών ύδρευσης και αποχέτευσης στα αποκεντρωμένα μέτρα συνεργασίας· επισημαίνει επίσης την αρχή «1% αλληλεγγύη για το νερό» που ενέκριναν ορισμένα κράτη μέλη ως ένα παράδειγμα προς προώθηση και εφαρμογή·
59. καλεί την Επιτροπή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών, να προσχωρήσει στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών του 1997 σχετικά με τα Διεθνή Υδατορεύματα και να προωθήσει τη θέση σε ισχύ των τροπολογιών στη Σύμβαση του Ελσίνκι του 1992 σχετικά με την Προστασία και τη Χρήση των Διαμεθοριακών Υδατορευμάτων και των Διεθνών Λιμνών, για να διευρυνθεί η εμβέλεια αυτού του μέσου πέραν από τις χώρες της ΟΕΕ-ΟΗΕ, καθώς και να ενθαρρύνει τη σε ευρύτερη κλίμακα επικύρωση του Πρωτοκόλλου για την Υγεία και τα Ύδατα που συνάπτεται στη Σύμβαση του Ελσίνκι του 1992 με σκοπό να προωθήσει τη συντονισμένη και σε ισότιμη βάση διαχείριση των υδάτων εντός των εθνικών και διεθνικών λεκανών απορροής·
- ○ ○
60. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, την Επιτροπή και τις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το νερό είναι στοιχειώδες για τη ζωή. Η βιώσιμη διαχείρισή του είναι σημαντική για να διασφαλίσουμε ότι όλα τα οικοσυστήματα λαμβάνουν επαρκείς ποσότητες ποιοτικού νερού προκειμένου να λειτουργούν σωστά και να παρέχουν ουσιαστικές υπηρεσίες για την επισιτιστική ασφάλεια και την ασφάλεια των τροφίμων, την υγεία μας, την κοινωνία αλλά και την οικονομία μας: το νερό θεωρείται το πιο σημαντικό από όλα τα δημόσια αγαθά.

Ωστόσο, οι πόροι γλυκών υδάτων τόσο στην Ευρώπη όσο και σε παγκόσμια κλίμακα θα τεθούν σε κίνδυνο εάν τους διαχειριστούμε πέρα από τα όρια της βιωσιμότητας: η αστικοποίηση, η πληθυσμιακή αύξηση, η υπερκατανάλωση, η βιολογική και χημική ρύπανση, οι υδρομορφολογικές αλλοιώσεις και η κλιματική αλλαγή ασκούν διαρκώς μεγαλύτερη πίεση στη διαθεσιμότητα αλλά και ποιότητα των ασφαλών υδάτων και της εξασφάλισης της υδροδότησης. Η μελλοντική οικονομική ανάπτυξη θα είναι βιώσιμη μόνο εάν αποσυνδεθεί από τις δυσμενείς περιβαλλοντικές επιπτώσεις των υδάτων.

Τι βήματα έχει κάνει η Ευρωπαϊκή Ένωση προς αυτήν την κατεύθυνση; Η ισχύουσα νομοθεσία για τα ύδατα παρέχει ένα ισχυρό πλαίσιο για βιώσιμη και αποδοτική διαχείριση υδάτων: πιο συγκεκριμένα, η οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα (ΟΠΥ) που εγκρίθηκε το 2000 θεωρείται ορόσημο για την ευρωπαϊκή πολιτική υδάτων. Η οδηγία υιοθετεί μια ολοκληρωμένη προσέγγιση που επικεντρώνεται στη διαχείριση υδάτων στις λεκάνες απορροής των ποταμών και προεκτείνει το πεδίο εφαρμογής της προστασίας υδάτων σε όλα τα επιφανειακά και υπόγεια ύδατα, θέτοντας στόχους βιωσιμότητας, αναφορικά με την οικολογική, χημική και ποσοτική «καλή κατάσταση», οι οποίοι πρέπει να επιτευχθούν για τα ευρωπαϊκά υδατικά συστήματα μέχρι το 2015.

Ωστόσο, η εφαρμογή της ΟΠΥ έγινε με αργούς ρυθμούς στις ευρωπαϊκές χώρες και περιφέρειες, αποφέροντας αποτελέσματα με μεγάλες αποκλίσεις και οδηγώντας στο συμπέρασμα ότι ένας σημαντικός αριθμός υδατικών συστημάτων της ΕΕ δεν θα φτάσει την «καλή κατάσταση» έως το 2015, εξαιτίας των μακροχρόνιων αλλά και αναδυόμενων προκλήσεων.

Σε αυτό το πλαίσιο, η Επιτροπή εξέδωσε μια σειρά εκτιμήσεων για την κατάσταση των υδάτων στην ΕΕ: η εν λόγω διαδικασία θα οδηγήσει σε ένα «Σχέδιο για την προστασία των υδάτινων πόρων της Ευρώπης», το οποίο θα δημοσιευθεί το Νοέμβριο του 2012. Στόχος του Σχεδίου είναι να αποτελέσει την απάντηση της πολιτικής της ΕΕ στις τρέχουσες και μελλοντικές προκλήσεις σχετικά με τα ύδατα, με απώτερο σκοπό να διασφαλιστεί η επαρκής διαθεσιμότητα νερού καλής ποιότητας για βιώσιμη και δίκαιη χρήση υδάτων. Θα αποτελέσει το ορόσημο για τα ύδατα στον οδικό χάρτη για την αποδοτικότητα των πόρων, ο οποίος συντάχθηκε στο πλαίσιο της στρατηγικής Ευρώπη 2020, αλλά θα καθοδηγήσει την πολιτική σε μακροχρόνια βάση έως το 2050.

Ο εισηγητής εκτιμά την πρωτοβουλία της Επιτροπής και πιστεύει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να συνεισφέρει με θεμελιώδη τρόπο στη διεργασία που θα οδηγήσει στην κατάρτιση της μελλοντικής κατεύθυνσης της ευρωπαϊκής πολιτικής υδάτων μέσω του Σχεδίου. Ο αποτελεσματικότερος τρόπος είναι να επικεντρωθούμε στην εφαρμογή και ως εκ τούτου, η παρούσα έκθεση αναλύει την ισχύουσα κατάσταση εφαρμογής της νομοθεσίας της ΕΕ για τα ύδατα στα κράτη μέλη, τονίζοντας τις επιτυχημένες προσπάθειες αλλά και τις προκλήσεις που

πρέπει να αντιμετωπιστούν για να βελτιωθεί. Επιπλέον εντοπίζει σημαντικά κενά πολιτικής που πρέπει να πληρωθούν από νέα νομοθεσία.

Τα παρακάτω σημεία παρουσιάζουν περιληπτικά τα βασικότερα αποτελέσματα της εν λόγω έκθεσης.

- *Επιπλέον έμφαση στην περιφερειακή διάσταση.* Η συνολική υδροληψία της Ευρώπης αντιστοιχεί μόλις στο 13% των συνολικών, διαθέσιμων υδάτων της αλλά η γεωγραφική κατανομή των υδάτινων πόρων είναι άνιση και ως εκ τούτου πολλές ευρωπαϊκές χώρες και περιφέρειες αντιμετωπίζουν έντονη λειψυδρία. Δεν μπορεί να υπάρξει μια γενικευμένη λύση: πρέπει να ενισχυθεί η περιφερειακή και τοπική διάσταση, οι τοπικοί εμπλεκόμενοι φορείς και κοινότητες πρέπει να λαμβάνουν μέρος στη συμμετοχική διαδικασία σε όλα τα στάδια του σχεδιασμού και εφαρμογής πολιτικής, ενώ η Επιτροπή πρέπει να ενισχύσει την ανάπτυξη ικανοτήτων και να χαράξει ευκρινείς εκτελεστικές κατευθυντήριες γραμμές.
- *Απαιτούνται αξιόπιστα δεδομένα, ειδικότερα για την ποιότητα των υδάτων.* Παρά το γεγονός ότι η τρέχουσα πολιτική περιόρισε τον κατακερματισμό των διαθέσιμων δεδομένων, ειδικότερα σχετικά με την ποιότητα υδάτων, εντούτοις παραμένει ένα κενό γνώσης αναφορικά με τη διαθεσιμότητα υδάτων. Είναι υψίστης σημασίας να διαπιστώσουμε τις ποσότητες υδάτων που ρέουν εντός και εκτός της λεκάνης απορροής των ποταμών, καθώς και των ποσοτήτων υδροληψίας που εκτελεί ο κάθε τομέας, και να ενισχύσουμε το σύστημα πληροφοριών για τα ύδατα στην Ευρώπη (WISE). Πρέπει να αναπτυχθούν νέοι βασικοί δείκτες οι οποίοι: λαμβάνουν υπόψη τις υπηρεσίες οικοσυστήματος που στηρίζονται στο νερό και οι οποίοι θα χρησιμεύσουν για τον καθορισμό μετρήσιμων στόχων, ειδικότερα στην αποδοτικότητα των υδάτων.
- *Ενταξη του ζητήματος των υδάτων σε όλους τους τομείς πολιτικής.* Για να επιτευχθεί λειτουργική «πράσινη οικονομία» πρέπει να υπάρξει περαιτέρω επεξεργασία όλων των τομέων πολιτικής: οι στόχοι για τα ύδατα πρέπει να ενταχθούν σε όλα τα επίπεδα της ευρωπαϊκής, εθνικής και περιφερειακής νομοθεσίας. Επιπλέον, πρέπει να γίνουν προσπάθειες για καλύτερη ευθυγράμμιση και εναρμόνιση των διαφόρων νομοθετικών μέσων, για παράδειγμα με κατάργηση των υφιστάμενων ανακολουθιών μεταξύ της ΟΠΥ, της οδηγίας για τα νιτρικά ιόντα, του κανονισμού REACH και του Natura 2000.
- *Ολιστική προσέγγιση για την προστασία των υδάτων.* Η προστασία των υδάτινων πόρων, και ειδικότερα του πόσιμου νερού πρέπει να αντιμετωπιστεί με μια παγκόσμια προοπτική, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις υπηρεσίες οικοσυστήματος που στηρίζονται στο νερό. Είναι καίριας σημασίας να ελέγξουμε τη ρύπανση στην πηγή, προκειμένου να αποτρέψουμε την είσοδο επιβλαβών ουσιών στο περιβάλλον και να μειώσουμε το φορτίο της επεξεργασίας λυμάτων. Οι πολιτικές εξομάλυνσης και προσαρμογής της κλιματικής αλλαγής πρέπει πάντα να λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις στους υδάτινους πόρους, ενώ η ΕΕ πρέπει να εγκρίνει μια ολιστική προσέγγιση για την λειψυδρία και την ξηρασία.
- *Η αύξηση της αποδοτικότητας της χρήσης των υδάτων μπορεί και πρέπει να επιτευχθεί.* Η αποδοτικότητα των πόρων είναι πρωτεύουσα πρωτοβουλία της στρατηγικής Ευρώπη 2020 όπου η αποδοτικότητα των υδάτων παίζει κεντρικό ρόλο. Επιπλέον, η ποσότητα και ποιότητα των υδάτων είναι άρρηκτα συνδεδεμένες. Για παράδειγμα, ο συσχετισμός

μεταξύ ενέργειας και υδάτων είναι κρίσιμος: σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα την οποία ζήτησε η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας Τροφίμων, ο ενεργειακός τομέας ευθύνεται για το 45% περίπου της υδροληψίας στην ΕΕ, ενώ η ηλεκτροπαραγωγή επηρεάζει την ποιότητα των υδάτων και αντιστρόφως η ενέργεια χρησιμοποιείται στην επεξεργασία λυμάτων: πρέπει να υπάρξουν διαβεβαιώσεις ότι η αυξανόμενη ζήτηση ενέργειας δεν ασκεί μη βιώσιμες πιέσεις στους υδάτινους πόρους. Επιπλέον, οι νέες τεχνικές και πρακτικές άρδευσης, εάν συνοδεύονται με παροχή συμβουλών προς τους αγρότες, μπορούν να βελτιώσουν την αποδοτικότητα των υδάτων που χρησιμοποιεί ο αγροτικός τομέας, ένας ακόμα τομέας μεγάλης υδροληψίας που ευθύνεται για το 33% περίπου της χρήσης υδάτων (ποσοστό το οποίο μπορεί να φτάσει έως το 80% σε ορισμένες περιφέρειες της νότιας Ευρώπης). Τα συστήματα μέτρησης και ο οικολογικός σχεδιασμός μπορούν να ενισχύσουν την αποδοτικότητα των δημόσιων συστημάτων ύδρευσης και βιομηχανίας.

- *Η νομοθεσία της ΕΕ πρέπει να επικεντρωθεί στην επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση υδάτων.* Ειδικότερα σε περιφέρειες που πάσχουν από λειψυδρία, η επαναχρησιμοποίηση του νερού για αρδευτικούς σκοπούς αλλά και στα νοικοκυριά μπορεί να αποτελέσει σημαντικό μέσο με το οποίο θα επιτευχθεί ασφάλεια υδάτων. Το νομοθετικό πλαίσιο οφείλει να ασχοληθεί ρητά με την ανακύκλωση υδάτων, λαμβάνοντας υπόψη τα τεχνολογικά επιτεύγματα που επιτρέπουν την αποτελεσματική παρακολούθηση της ποιότητας του ανακυκλωμένου νερού.
- *Περαιτέρω προώθηση έρευνας και καινοτομίας.* Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να διαθέσουν επαρκή χρηματοδότηση για τα ερευνητικά προγράμματα που ασχολούνται με τα συστήματα όμβριων υδάτων, τις τεχνολογίες μέτρησης, τις μεθόδους παρακολούθησης και κατάργησης της σημειακής πηγής και της διάχυσης των χημικών και βιολογικών ρύπων καθώς και τις τεχνολογίες για την εξοικονόμηση υδάτων και αποδοτικότητα στις αστικές και αγροτικές περιοχές. Η επερχόμενη Ευρωπαϊκή σύμπραξη καινοτομίας για το νερό πρέπει να λάβει τη στήριξη όλων των εμπλεκόμενων φορέων ως ιδανικό εργαλείο συγκέντρωσης όλων των προσπαθειών για καινοτομία.
- *Τα οικονομικά μέσα είναι σημαντικά για την επίτευξη των στόχων για τα ύδατα, ιδιαίτερα στις περιόδους χρηματοοικονομικής κρίσης.* Η ΟΠΥ στοχεύει ήδη στην «εύρεση της σωστής τιμής», ωστόσο υπάρχει ανάγκη για πιο διαφανή συστήματα τιμολόγησης, τα οποία θα ενσωματώνουν την πλήρη ανάκτηση του κόστους και την εφαρμογή των αρχών «ο ρυπαίνων πληρώνει» και «ο χρήστης πληρώνει». Τα τιμολόγια πρέπει ωστόσο να λαμβάνουν υπόψη και την κοινωνική παράμετρο όταν διαπραγματεύονται την προσωπική χρήση νερού.
- *Ενδυνάμωση της διεθνούς διάστασης.* Παρά το γεγονός ότι ανακοινώθηκε η ταχεία επίτευξη του αναπτυξιακού στόχου χλιετίας του ΟΗΕ σχετικά με το ασφαλές πόσιμο νερό, υπάρχουν ακόμα 800 εκατομμύρια άνθρωποι που εξακολουθούν να πίνουν μη ασφαλές νερό, ενώ ο στόχος για τις βασικές αποχετευτικές υπηρεσίες απέχει ακόμα πολύ από την πραγμάτωσή του. Η Ευρώπη οφείλει να ενισχύσει τις διεθνείς δεσμεύσεις της ειδικότερα ενόψει της επερχόμενης Ρίο+20 Διάσκεψης για την Αειφόρο Ανάπτυξη.

Εν κατακλείδι, πρέπει να υπάρξει αποφασιστική δράση σε επίπεδο ΕΕ, ώστε να αντιμετωπιστούν οι τρέχουσες και μελλοντικές προκλήσεις για τα ύδατα στην ήπειρό μας. Ο

Εισηγητής καλεί την Επιτροπή να ενσωματώσει τις προτάσεις πολιτικής που περιέχονται στην εν λόγω έκθεση στη διαμόρφωση του «Σχεδίου για την προστασία των υδάτινων πόρων της Ευρώπης» με δεδομένο ότι αποτελούν σημαντική συνεισφορά για μια αποτελεσματικότερη και καλύτερη ενοποιημένη πολιτική υδάτων καθώς και για ένα πεδίο ισότιμων συνθηκών για την εφαρμογή της.

10.5.2012

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, ΈΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

προς την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων

σχετικά με την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ για τα ύδατα, ενόψει της απαραίτητης, συνολικής προσέγγισης για την αντιμετώπιση των ευρωπαϊκών προκλήσεων στο ζήτημα των υδάτων
(2011/2297(INI))

Συντάκτης γνωμοδότησης: Konrad Szymański

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας καλεί την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. υπογραμμίζει την ανάγκη εστίασης στους συγκεκριμένους στόχους και δραστηριότητες του προγράμματος «Ορίζοντας 2020» (Horizon 2020) σε σχέση με την καλύτερη, αειφόρο διαχείριση των υδάτινων πόρων και του υδάτινου περιβάλλοντος στην ΕΕ και στις γειτονικές της χώρες· θεωρεί ότι η ευρωπαϊκή πολιτική για την έρευνα πρέπει να ανταποκρίνεται στις αυξανόμενες προκλήσεις της διαχείρισης των υδάτων στο πλαίσιο των φιλόδοξων στόχων για τη γεωργία, τα κτίρια, τη βιομηχανία και την αποδοτική χρήση των υδάτων· επισημαίνει, προς αυτήν την κατεύθυνση, το κοινό πρόγραμμα έρευνας και ανάπτυξης στη Βαλτική Θάλασσα (πρωτοβουλία Bonus) ως παράδειγμα για άλλες περιφέρειες·
2. επιμένει ότι πρέπει επείγοντως να ελεγχθεί η κατάσταση του ευρωπαϊκού δικτύου ύδρευσης από άποψη ποιότητας, παλαιότητας και διασυνδεσιμότητας, διότι ενδέχεται να χάνεται έως και 70% του νερού που διανέμεται στις ευρωπαϊκές πόλεις λόγω διαρροών του δικτύου, οπότε πρέπει να ενθαρρυνθούν οι επενδύσεις σε υποδομές·
3. επισημαίνει την έλλειψη γνώσεων και πληροφοριών όσον αφορά τη διαθεσιμότητα υδάτινων πόρων και όσον αφορά τις προκλήσεις που σχετίζονται με τη διαχείριση των υδάτων και την ικανοποίηση των αναγκών σε νερό και, λαμβανομένων υπόψη της έκτασης και του περίπλοκου χαρακτήρα των εν λόγω προκλήσεων, καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να αντιμετωπίσουν αυτές ως μια σημαντική παράμετρο κατά την προετοιμασία του Πολυετούς Δημοσιονομικού Πλαισίου (2014-2020)·

4. ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει συγκεκριμένες προτάσεις για την εξοικονόμηση του νερού, όπως μέτρα για την αποδοτικότερη χρήση του νερού στα κτίρια και επισημάνσεις για την κατανάλωση του νερού στις συσκευές που καταναλώνουν νερό (πλυντήρια, κ.λπ.)·
5. επισημαίνει ότι κάθε άτομο και κάθε επιχείρηση εξαρτάται από το νερό – τον μόνο αναντικατάστατο πόρο – και είναι πεπεισμένο ότι το μέλλον της βιομηχανίας στην Ευρώπη εξαρτάται από την ανεύρεση ουσιαστικών απαντήσεων στις σημερινές προκλήσεις στον τομέα των υδάτινων πόρων και από την υπεύθυνη και αποτελεσματική διαχείριση των υφιστάμενων υδάτινων πόρων, που επηρεάζουν άμεσα την ανθρώπινη υγεία, την παραγωγή ενέργειας, τη γεωργία και την επισιτιστική ασφάλεια·
6. ζητεί να υπάρξει μια ιεραρχημένη προσέγγιση για τη διαχείριση των υδάτων που θα διαχωρίζει την οικιακή από τη βιομηχανική κατανάλωση, με αντίστοιχη διαχείριση των υδάτων·
7. σημειώνει ότι η πολιτική τιμολόγησης πρέπει να συνάδει με την πολιτική εξοικονόμησης του νερού και ότι η τιμολόγηση πρέπει να είναι διαφανής, κλιμακωτή και να ανταποκρίνεται στην πραγματική αξία της παρεχόμενης υπηρεσίας·
8. διαπιστώνει ότι η ποιότητα του νερού κολύμβησης έχει επιπτώσεις στον τουρισμό ζητεί την επέκταση του συστήματος της μπλε σημαίας σε όλες τις ζώνες κολύμβησης της Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένων των ποταμών και των λιμνών·
9. υπογραμμίζει ότι η έννοια του βιώσιμου τουρισμού περιλαμβάνει τη διαφύλαξη των υδάτινων πόρων· ζητεί να διευκολυνθεί η κατάρτιση σχετικά με την εξοικονόμηση και τη βιώσιμη χρήση του νερού όσον δραστηριοποιούνται επαγγελματικά στον τομέα του τουρισμού, ιδιαίτερα σε παράκτιες ζώνες καθώς και σε ζώνες ιαματικών λουτρών·
10. επιμένει ότι η πολιτική διαχείρισης του νερού, για να είναι αποτελεσματική, πρέπει να εφαρμοστεί όσον το δυνατόν πλησιέστερα στον υδάτινο πόρο· ζητεί από την Επιτροπή να λάβει υπόψη τις περιοχές που παρουσιάζουν φυσικά μειονεκτήματα, όπως οι ορεινές περιοχές, τα νησιά και οι άκρως απόκεντρες περιφέρειες·
11. σημειώνει ότι οι βιομηχανίες τροφίμων και ποτών που πωλούν νερό πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την υγεία και την ασφάλεια των καταναλωτών σε περίπτωση καύσωνα και σε άλλες εξαιρετικές περιστάσεις και ότι, συνεπώς, πρέπει να εκτιμηθεί η παρουσία τους σε κάθε συγκεκριμένη περιοχή και να ευνοηθούν η ανάπτυξη και η πρόσβασή τους σε ολόκληρη την περιοχή·
12. ζητεί από την Επιτροπή να ενθαρρύνει τις εταιρείες ώστε να χρησιμοποιούν υλικά που απαιτούν χαμηλή τροφοδοσία με νερό, ενισχύοντας την έρευνα και την ανάπτυξη και παρέχοντας διαρθρωτικές πιστώσεις στις περιοχές όπου υπάρχουν λιγοστά αποθέματα νερού·
13. επικροτεί τον περαιτέρω συντονισμό και ανάπτυξη ευρωπαϊκών πολιτικών για τα ύδατα σύμφωνα με τα σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών και με το σύστημα πληροφοριών για τα ύδατα στην Ευρώπη (WISE)·

14. λόγω του εμφανώς αυξημένου κινδύνου πλημμυρών σε κράτη μέλη τα τελευταία χρόνια, η Επιτροπή καλείται να προβεί σε κατάλληλη ανάλυση των τρόπων πρόληψης των επιπτώσεων αυτών των φαινομένων·
15. επισημαίνει τις δυνατότητες για μια καλύτερη διαχείριση των δεδομένων βασιζόμενη στη βελτίωση των στατιστικών στοιχείων και στην αξιοποίηση των σταθμών συλλογής δεδομένων, των συστημάτων παροχής πληροφοριών για τους υδάτινους πόρους και του προγράμματος GMES για την παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτινων πόρων και των πιέσεων που υφίστανται από την οικονομική δραστηριότητα·
16. φρονεί ότι είναι σημαντικό να ευνοηθεί η έρευνα και η καινοτομία σχετικά με το νερό και ότι πρέπει να προωθηθεί η δημιουργία ευρωπαϊκών συνεργατικών μηχανισμών στον εν λόγω τομέα·
17. υπογραμμίζει πόσο σημαντικό είναι για τη βιομηχανική πολιτική της ΕΕ να υπάρχουν διαθέσιμοι υδάτινοι πόροι· επισημαίνει τις μεγάλες δυνατότητες που προσφέρουν οι τεχνολογίες επαναχρησιμοποίησης των υδάτων όσον αφορά την επεξεργασία των λυμάτων από τον τομέα της γεωργίας, της βιομηχανίας και των κτιριακών εγκαταστάσεων· καλεί την Επιτροπή να ενθαρρύνει τη βελτιστοποίηση της διαδοχικής χρήσης του νερού που προέρχεται από τον υδρολογικό κύκλο και τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν τις αναγκαίες επενδύσεις στις διαδικασίες καθαρισμού και ανακύκλωσης λυμάτων προκειμένου να διατηρηθεί και να βελτιωθεί η ποιότητα του νερού και να ενημερώνουν τους κατασκευαστές για κάθε ουσιαστική μεταβολή στη σύνθεση του νερού·
18. φρονεί ότι η αυξανόμενη ζήτηση νερού επιβάλλει επείγουσες επενδύσεις σε αρδευτικά έργα και ζητεί από την Επιτροπή να διευκολύνει την προσφυγή σε λύσεις για την αντιμετώπιση της έλλειψης τρεχούμενου νερού, όπως είναι η τεχνητή αναπλήρωση των υδροφόρων στρωμάτων, η ανάκτηση του νερού και η ανάπτυξη εναλλακτικών τεχνικών άρδευσης· ταυτόχρονα, υπογραμμίζει πόσο σημαντική είναι η μεταφορά γνώσεων και τεχνολογιών που σχετίζονται με τις τεχνικές αυτές, τη διατήρηση και τη συλλογή των υδάτων, τη διαχείριση των υπόγειων υδάτων και την επεξεργασία των καταλοίπων υδάτων·
19. σημειώνει τις δυνατότητες της υδραυλικής ενέργειας ως μορφή παραγωγής ενέργειας που είναι μηδενική σε άνθρακα, βασίζεται σε ιδίους πόρους και δύναται να ανταποκριθεί αποτελεσματικά στις απαιτήσεις του ευρωπαϊκού ενεργειακού εφοδιασμού· ζητεί την ανάπτυξη νέων και καινοτόμων ενεργειακών λύσεων στον εν λόγω τομέα·
20. σημειώνει ότι τα λύματα αποτελούν εν δυνάμει πηγή ενέργειας μέσω της ανάκτησης της θερμότητας ή της ανάκτησης της ενέργειας των οργανικών ουσιών που μεταφέρουν και ότι η δυνατότητα αυτή πρέπει να αξιοποιηθεί·
21. παροτρύνει την Επιτροπή να αναπτύξει μια συνεκτική προσέγγιση της εσωτερίκευσης των δαπανών που απορρέουν από τη χρήση, τη μόλυνση και την επεξεργασία των υδάτων·
22. ζητεί την ενίσχυση της διεθνούς και περιφερειακής συνεργασίας, ιδίως με χώρες όμορες της ΕΕ, όπως αυτές της λεκάνης της Μεσογείου, και καλεί τους διεθνείς και περιφερειακούς οργανισμούς να χειριστούν αποτελεσματικά τις σημερινές και

μελλοντικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει η κοινωνία στον τομέα της διαχείρισης των υδάτων·

23. επισημαίνει ότι στη νέα οικονομική στρατηγική της ΕΕ για τα ταμεία συνοχής πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη σημασία από ό,τι προηγουμένως, στις επενδύσεις σε υδροτεχνικές υποδομές·
24. επιμένει ότι ο έλεγχος και η διαχείριση της ρύπανσης των υδάτων πρέπει να γίνονται κατά προτεραιότητα στην πηγή·
25. επισημαίνει ότι ο τομέας της γεωργίας καταναλώνει το μεγαλύτερο μέρος του νερού και ότι πρέπει να ενθαρρυνθούν, μέσω της κοινής γεωργικής πολιτικής, οι πλέον αποτελεσματικές πρακτικές και τεχνικές εξοικονόμησης νερού, εφόσον αυτό είναι εφικτό·
26. επισημαίνει ότι τα πρότυπα που εφαρμόζονται για τους γεωργούς είναι ήδη υψηλά και ελεγχόμενα· ζητεί την ενίσχυση της περιβαλλοντικής πολλαπλής συμμόρφωσης στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής βάσει των υφιστάμενων υποχρεώσεων·
27. θεωρεί ότι οι δεύτερες κατοικίες επωφελούνται εξίσου από τη διαθεσιμότητα του νερού με τις κύριες κατοικίες και ότι η συνεισφορά τους στη χρηματοδότηση του δικτύου πρέπει, συνεπώς, να είναι τουλάχιστον ίση.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	8.5.2012						
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 60%;">+:</td> <td style="text-align: right;">57</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">1</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">1</td> </tr> </table>	+:	57	-:	1	0:	1
+:	57						
-:	1						
0:	1						
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Amelia Andersdotter, Josefa Andrés Barea, Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Jürgen Creutzmann, Pilar del Castillo Vera, Vicky Ford, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, András Gyürk, Fiona Hall, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Michèle Rivasi, Paul Rübig, Salvador Sedó i Alabart, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras, Henri Weber, Inês Cristina Zuber, Δημήτριος Δρούτσας, Ιωάννης Α. Τσουκαλάς, Владимир Уручев						
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Antonio Cancian, Ioan Enciu, Françoise Grossetête, Roger Helmer, Jolanta Emilia Hibner, Bernd Lange, Werner Langen, Zofija Mazej Kukovič, Silvia-Adriana Țicău						
Αναπληρωτές (άρθρο 187, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Anne E. Jensen, Nicole Kiil-Nielsen, Norica Nicolai						

25.4.2012

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

προς την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων

σχετικά με την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ για τα ύδατα, ενόψει της απαραίτητης, συνολικής προσέγγισης για την αντιμετώπιση των ευρωπαϊκών προκλήσεων στο ζήτημα των υδάτων
(2011/2297(INI))

Συντάκτης γνωμοδότησης: Νικόλαος Χουντής

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Αναφορών καλεί την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. δηλώνει ότι το νερό αποτελεί έναν κοινό πόρο της ανθρωπότητας καθώς και δημόσιο αγαθό και, ως εκ τούτου, δεν πρέπει να αποτελεί πηγή κέρδους από εμπορικές συναλλαγές, και ότι η πρόσβαση σε αυτό πρέπει να αποτελεί θεμελιώδες και οικουμενικό δικαίωμα· υπογραμμίζει ότι η βιώσιμη χρήση των υδάτων αποτελεί αναγκαιότητα για το περιβάλλον και την υγεία και διαδραματίζει ουσιαστικό ρόλο στον κύκλο ρύθμισης του κλίματος· επαναλαμβάνει ότι «η διαχείριση των υδάτινων πόρων δεν πρέπει να υποβάλλεται σε κανόνες της εσωτερικής αγοράς» (ψήφισμα του ΕΚ P5_TA (2004)0183) και καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν τη δημόσια ιδιοκτησία και διαχείριση των υδάτων και των υδατικών υποδομών·
2. εκφράζει την ανησυχία της διότι η ισορροπία μεταξύ της ανάγκης για νερό και των διαθέσιμων πόρων έχει φτάσει σε κρίσιμα επίπεδα σε πολλές περιοχές της Ευρώπης και διότι η αλλαγή του κλίματος ενδέχεται να επιδεινώσει την κατάσταση· η λειψυδρία και η ξηρασία πλέον επηρεάζουν σε μόνιμη βάση όλο το έδαφος ορισμένων κρατών μελών· τονίζει ότι η κλιματική αλλαγή και οι επακόλουθες μεταβαλλόμενες καιρικές συνθήκες επηρεάζουν σημαντικά την ποιότητα και τη διαθεσιμότητα των ευρωπαϊκών υδάτινων πόρων, ότι οι περιοχές της Ευρώπης με μεγάλο πρόβλημα νερού αναμένεται να αυξηθούν από 19% σήμερα σε 35% έως τη δεκαετία του 2070 και ότι τα ακραία καιρικά φαινόμενα που συνδέονται με το κλίμα αποτελούν περαιτέρω προκλήσεις για την αποτελεσματική διαχείριση των υδάτων·

3. απαιτεί τη μεγαλύτερη δυνατή προσοχή όσον αφορά τις πιθανώς σοβαρές αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις προγραμμάτων που έχουν σχεδιαστεί με σκοπό την εκτροπή ή τροποποίηση των υφιστάμενων ποταμών και ροών, η οποία μπορεί να επιδεινώσει σοβαρά τους κινδύνους για την αειφορία των υδάτινων πόρων και την οικολογική ισορροπία· υπενθυμίζει ότι η χρήση μονάδων αφαλάτωσης για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας σε ορισμένες περιφέρειες ενδέχεται να είναι αναγκαία, θα πρέπει όμως η λειτουργία αυτών των μονάδων να συνάδει σε κάθε περίπτωση με τα πλέον αυστηρά περιβαλλοντικά πρότυπα τόσο όσον αφορά την τοποθεσία τους και τα επίπεδα ενέργειας που καταναλώνουν όσο και την ασφαλή διάθεση του αλατιού που εξάγεται από αυτές·
4. σημειώνει ότι, αντιθέτως, άλλες χώρες δεν υποφέρουν από έλλειψη νερού, όμως δυσκολεύονται να διαχειριστούν το πλεόνασμα νερού που προκύπτει από τακτικές ή έντονες βροχοπτώσεις, πλημμύρες, διάβρωση και ρύπανση των ποταμών που επηρεάζουν τις λεκάνες απορροής ποταμών και τις παράκτιες περιοχές, καθώς και τις επιπτώσεις των φαινομένων αυτών στον τοπικό πληθυσμό, όπως σημειώνεται σε πολλές αναφορές που έχουν ληφθεί·
5. σημειώνει ότι η οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα (ΟΠΥ) καθορίζει ένα πλαίσιο προστασίας για όλα τα υδατικά συστήματα της ΕΕ – υπόγεια και επιφανειακά ύδατα, λίμνες, ποταμούς και παράκτια ύδατα – και αποσκοπεί στην επίτευξη «καλής οικολογικής και χημικής κατάστασης» έως το 2015·
6. εκφράζει την ανησυχία της για την τρέχουσα εφαρμογή της ΟΠΥ, η μη αποτελεσματική εκτέλεση και επιβολή της οποίας εξακολουθεί να αποτελεί μείζον πρόβλημα σε ορισμένα κράτη μέλη· η τρέχουσα κατάσταση εφαρμογής δείχνει ότι ορισμένα κράτη μέλη υστερούν σε σχέση με το χρονοδιάγραμμα, ότι ο ολοκληρωμένος καθαρισμός των υδάτων της ΕΕ απέχει πολύ από τα αποδεκτά επίπεδα και ότι σε άλλες ευρωπαϊκές πολιτικές συχνά οι στόχοι δεν ακολουθούνται με αρκετή συνέπεια· εκφράζει την ελπίδα ότι η συνεχιζόμενη αναμόρφωση της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής θα ασχοληθεί με τα προβλήματα που σχετίζονται με τη διαχείριση των γεωργικών υδάτων· τονίζει ότι η καλή διαχείριση των υδάτων πρέπει να ενσωματωθεί σε όλες τις ευρωπαϊκές πολιτικές σε τομείς που χρησιμοποιούν και ρυπαίνουν το νερό, και υπογραμμίζει ότι τα τοπικά, περιφερειακά ή εθνικά μέτρα προσαρμογής μπορούν να είναι αποτελεσματικά μόνο εάν συντονίζονται στο επίπεδο της ΕΕ·
7. θεωρεί ότι τα λύματα των αστικών περιοχών αποτελούν μία από τις σημαντικότερες αιτίες ρύπανσης του υδατικού περιβάλλοντος, στους ποταμούς και στις ακτές, και ότι η επιτυχή εφαρμογή της οδηγίας για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων επηρεάζει σημαντικά την ποιότητα του νερού σε όλα τα κράτη μέλη και κατ' επέκταση την επιτυχή εφαρμογή της ΟΠΥ·
8. εφιστά την προσοχή στις σοβαρές επιπτώσεις που μπορεί να έχει η ρύπανση αυτή στην ανθρώπινη υγεία, όπως μαρτυρούν οι αναφορές που ελήφθησαν από την Ιρλανδία (Galway), τη Γαλλία (Βρετάνη) και άλλα κράτη μέλη· υπενθυμίζει το ψήφισμά του της 2ας Φεβρουαρίου 2012 σχετικά με τα ζητήματα που έχουν θέσει αναφέροντες όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας για τη διαχείριση των αποβλήτων, και σχετικών οδηγιών, στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο εφιστούσε την προσοχή στα επικίνδυνα επίπεδα μόλυνσης των υδάτων που προκύπτουν από ανεπαρκώς

λειτουργούντες και παράνομους χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων και λατομεία, γεγονός που έχει οδηγήσει στη διείσδυση και τη ρύπανση των υπογείων υδάτων και του υδροφόρου ορίζοντα (nappes phréatiques).

9. διαπιστώνει ότι, παρά την πρόοδο που σημειώθηκε ως προς την εφαρμογή της οδηγίας για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, εξακολουθούν να υπάρχουν κενά στα ποσοστά συμμόρφωσης σε σχέση με τα συστήματα συλλογής ή/και επεξεργασίας· ζητεί από την Επιτροπή να παράσχει περισσότερη υποστήριξη ως προς τη χρηματοδότηση των εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων και των μικρής και μεγάλης κλίμακας υποδομών για δίκτυα αποχέτευσης στην ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της επαναχρησιμοποίησης των επεξεργασμένων λυμάτων για αρδευτικούς και βιομηχανικούς σκοπούς·
10. σημειώνει επίσης ότι από τις αναφορές που υποβλήθηκαν από το 1988 στην Επιτροπή Αναφορών, ορισμένες από τις οποίες είχαν αρκετούς συνυπογράφοντες (βλ. αναφορά 0784/2007 με 2036 συνυπογράφοντες) και σχετίζονταν με περιβαλλοντικά ζητήματα, 601 από αυτές (Ισπανία 166, Ηνωμένο Βασίλειο 129, Γερμανία 97, Ιταλία 60, Γαλλία 55, Ελλάδα 34, Κάτω Χώρες 16, Πορτογαλία 16, Ιρλανδία 12, Πολωνία 4, Ρουμανία 4, Φινλανδία 3, Βουλγαρία 2, Ουγγαρία 2 και Σλοβενία 1) αφορούσαν την ποιότητα και την ποσότητα υδάτων στα κράτη μέλη· αναγνωρίζει ότι οι εν λόγω αναφορές αποδεικνύουν ότι το νερό αποτελεί εξαιρετικά σοβαρό ζήτημα για τους Ευρωπαίους πολίτες·
11. σημειώνει ότι, σύμφωνα με έρευνα του Ευρωβαρομέτρου του Μαρτίου 2012), το 68% των Ευρωπαίων πιστεύει ότι τα προβλήματα ποσότητας και ποιότητας του νερού είναι σοβαρά, το 80% πιστεύει ότι η χημική ρύπανση αποτελεί απειλή για το υδάτινο περιβάλλον, το 62% αισθάνεται ότι δεν είναι επαρκώς ενημερωμένο για τα προβλήματα που αφορούν τα υπόγεια ύδατα, τις λίμνες, τους ποταμούς και τα παράκτια ύδατα στη χώρα τους, το 67% πιστεύει ότι ο αποτελεσματικότερος τρόπος αντιμετώπισης των προβλημάτων του νερού είναι η ευαισθητοποίηση για τα προβλήματα που αφορούν το νερό, και το 73% πιστεύει ότι η ΕΕ θα πρέπει να προτείνει επιπρόσθετα μέτρα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων του νερού στην Ευρώπη·
12. υπενθυμίζει στα κράτη μέλη ότι η ΟΠΥ τούς επιβάλλει την υποχρέωση επίτευξης καλής κατάστασης των υδάτων έως το 2015, και καλεί τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να λάβουν το συντομότερο δυνατό όλα τα αναγκαία μέτρα και να διαθέσουν επαρκή χρηματοδότηση και τεχνική βοήθεια ώστε να πετύχουν τους εν λόγω στόχους για την ποιότητα των υδάτων· εκτιμά ότι είναι απαραίτητη η συμμετοχή των πολιτών, των αρμόδιων αρχών σε διαφορετικά κυβερνητικά επίπεδα, των παραγωγικών τομέων, των περιβαλλοντικών ΜΚΟ και της κοινωνίας των πολιτών για την επιτυχή εφαρμογή της ΟΠΥ και τη βιώσιμη περιβαλλοντική διαχείριση συνολικώς·
13. καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να παρακολουθεί προσεκτικά την εφαρμογή της ΟΠΥ από τα κράτη μέλη έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι διεξάγεται σωστά και αποτελεσματικά και να προτρέπει σταθερά τα κράτη μέλη να σημειώνουν συγκεκριμένη πρόοδο· επισημαίνει ότι, σε πολλές περιπτώσεις, αναφορές έχουν αποκαλύψει προβλήματα που σχετίζονται με τη μεταφορά και την ορθή εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας για τα ύδατα, και καλεί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να δείξει μεγαλύτερη αποφασιστικότητα στις έρευνές της, ιδίως κατά την εξέταση των αναφορών·
14. εφιστά την προσοχή σε ορισμένους αρνητικούς παράγοντες τους οποίους καταγγέλλουν οι

αναφέροντες - όπως οι χώροι υγειονομικής ταφής, ο ανεπαρκής έλεγχος της ποιότητας του νερού εκ μέρους των αρμοδίων αρχών, οι παράτυπες ή παράνομες αγροτικές και βιομηχανικές πρακτικές, η αστική ανάπτυξη καθώς και η ανάπτυξη, γεωργία και βιομηχανία που σχετίζονται με την ενέργεια – οι οποίοι έχουν αντίκτυπο στο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία και ευθύνονται για τη φτωχή ποιότητα του νερού· ως εκ τούτου, ζητεί να θεσπιστούν πιο στοχοθετημένα τα κίνητρα για την αποδοτική διαχείριση του νερού και – ειδικά υπέρ των φτωχών και των αγροτικών πληθυσμών – τη φθηνή πρόσβαση όλων στο νερό, και τη διανομή του σε περιοχές που υποφέρουν από ελλείψεις, ιδίως στις απομακρυσμένες από μεγάλους αστικούς οικισμούς που είναι εξοπλισμένοι με υποδομές ύδρευσης·

15. εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι η πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τροποποίηση της ΟΠΥ (COM(2011)0876) προσθέτει μόνο 15 νέες χημικές ουσίες από τον κατάλογο των 2000 δυνητικά επικίνδυνων ουσιών που πρέπει να παρακολουθούνται και να μειωθούν, και αδυνατεί να ορίσει σαφή χρονοδιαγράμματα για τη σταδιακή εξάλειψη των πλέον επικίνδυνων χημικών, παρά τις ρητές νομικές απαιτήσεις που έχουν συμφωνηθεί από το 2000· ως εκ τούτου, ζητεί από την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας Τροφίμων, στη σύστασή της προς την Επιτροπή, να δώσει ιδιαίτερη έμφαση στις προαναφερόμενες ουσίες προτεραιότητας – τις οποίες πολύ συχνά οι αναφέροντες αποκαλούν «τοξικά και ραδιενεργά απόβλητα» – δεδομένου ότι ενέχουν υψηλού επιπέδου κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία ως μολυσματικές ουσίες των υδάτων·
16. προτρέπει την Επιτροπή να εντείνει τη μάχη κατά της αυξανόμενης απελευθέρωσης ρύπων στο νερό, όπως τα κατάλοιπα αντιβιοτικών και άλλων φαρμάκων καθώς και τα κατάλοιπα ορμονών από αντισυλληπτικά χάπια, καθώς τα κατάλοιπα αυτά έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον·
17. επαναλαμβάνει ότι η ΟΠΥ προβλέπει τον συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών για την από κοινού εκμετάλλευση λεκάνης απορροής ποταμού όπου η χρήση ύδατος ενδέχεται να έχει διασυνοριακές επιπτώσεις και προτρέπει αυτά τα κράτη μέλη εφόσον ενδιαφέρονται να συμμετέχουν σε τακτική διασυνοριακή επικοινωνία και συνεργασία με στόχο την υποστήριξη της εφαρμογής της ΟΠΥ ως προς τις ουσίες προτεραιότητας, τις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας και τη ρύπανση με θρεπτικές ουσίες·
18. θεωρεί ότι η αύξηση των θρεπτικών ουσιών αποτελεί έναν από τους πολλούς παράγοντες ρύπανσης των επιφανειακών υδάτων, ότι κατ' αυτόν τον τρόπο επηρεάζει τη βιοποικιλότητα και μειώνονται οι πολύτιμες υπηρεσίες οικοσυστήματος· διαπιστώνει ότι ενδέχεται οι διερευνημένες συνθήκες θρεπτικών ουσιών να ευθύνονται για πάνω από τις μισές αποτυχίες που αναμένονται στην προσπάθεια επίτευξης «καλής κατάστασης» των επιφανειακών υδατικών συστημάτων έως το 2015·
19. ζητεί από την Επιτροπή να εκπονήσει και να δημοσιεύσει το 2012 έναν χάρτη πορείας για την εισαγωγή συστάσεων που θα εστιάζουν στη βελτιωμένη απόδοση των υδάτινων πόρων και της χρήσης της γης, στην ανάπτυξη προσέγγισης για την ένταξη του ζητήματος των υδάτων σε όλες τις πολιτικές και στην καλύτερη διακυβέρνηση της διαχείρισης των υδάτων καθώς και στη βελτίωση της έρευνας και της συλλογής στοιχείων· σε αυτό πλαίσιο επικροτεί την αυξανόμενη ενσωμάτωση περιβαλλοντικών κανόνων στην ΚΓΠ·

καλεί επίσης την Επιτροπή να δημοσιεύσει το 2012 ένα «Σχέδιο για τη διαφύλαξη των υδάτων της ΕΕ» με βάση την αναθεώρηση της εφαρμογής της ΟΠΥ, την αναθεώρηση της πολιτικής της ΕΕ σχετικά με τη λειψυδρία και τις ξηρασίες καθώς και την αναθεώρηση της πολιτικής της ΕΕ για την προσαρμογή σε ό,τι αφορά τη διαχείριση των υδάτων·

20. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να καταρτίσουν προγράμματα ευαισθητοποίησης και ενημερωτικές εκστρατείες για το νερό προκειμένου να εμψυχήσουν στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια της εξοικονόμησης και της αποδοτικής χρήσης του νερού· επιμένει ότι αυτά τα προγράμματα ευαισθητοποίησης πρέπει να απευθύνονται προς τους πολίτες όλων των ηλικιών προκειμένου να είναι δυνατή η καλύτερη και αποδοτικότερη χρήση αυτού του δημόσιου και ζωτικής σημασίας αγαθού·
21. πιστεύει ότι η συμμετοχή των πολιτών αποτελεί προϋπόθεση τόσο για την προστασία των υδάτινων πόρων όσο και για τον προσδιορισμό των προβλημάτων και των καταλληλότερων μέτρων για την επίλυσή τους· ζητεί, ως εκ τούτου, μεγαλύτερη συνεργασία μεταξύ των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών αρχών που είναι αρμόδιες για τα θέματα αυτά στα κράτη μέλη, και μεταξύ των εν λόγω αρχών και της Επιτροπής Αναφορών κάθε φορά που η τελευταία εξετάζει τις ανησυχίες ευρωπαίων πολιτών σε σχέση με ζητήματα που αφορούν τα ύδατα.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	24.4.2012
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 18 - : 0 0 : 0
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Margrete Auken, Elena Băsescu, Philippe Boulland, Simon Busuttil, Giles Chichester, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Roger Helmer, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Erminia Mazzoni, Csaba Sándor Tabajdi, Jarosław Leszek Wałęsa
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Zoltán Bagó, Birgit Collin-Langen, Kinga Göncz, Phil Prendergast
Αναπληρωτές (άρθρο 187, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Κυριάκος Τριανταφυλλίδης

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	30.5.2012
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 53 -: 0 0: 0
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnock, Martin Callanan, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Matthias Groote, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klaß, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Sabine Wils, Κρίτων Αρσένης, Θεόδωρος Σκυλακάκης, Владко Тодоров Панајотов
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Gaston Franco, James Nicholson, Eva Ortiz Vilella, Justas Vincas Paleckis, Vittorio Prodi, Britta Reimers, Michèle Rivasi, Alda Sousa, Bart Staes, Marita Ulvskog, Andrea Zannoni